

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 6 ust. 3 TUE w zakresie, w jakim postanowienie to ustanawia zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, jako prawo podstawowe wynikające z tradycji konstytucyjnych wspólnych państwom członkowskim
 - W tym zakresie strona skarżąca podnosi, że Komisja podważyła zaufanie obywateli co do istnienia możliwości wyboru jako drugiego języka któregośkolwiek spośród języków Unii Europejskiej, która to możliwość istniała nieprzerwanie do roku 2007 i która została potwierdzona w wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-566/10 P.
5. Zarzut piąty dotyczący nadużycia władzy, naruszenia przepisów materialnych odnoszących się do charakteru i celu ogłoszeń o konkursach [w szczególności zaś art. 1d ust. 1 i 6, art. 28 lit. f), art. 27 akapit drugi, art. 34 ust. 3 i art. 45 ust. 1 regulaminu pracowniczego urzędników] a także naruszenia zasady proporcjonalności
 - Strona skarżąca utrzymuje w tym względzie, że ograniczając z góry i w sposób generalny do trzech liczbę języków, spośród których można wybrać drugi język, Komisja w rzeczywistości przyspieszyła ocenę kompetencji językowych kandydatów, przenosząc ją do fazy ogłoszenia o konkursie i zawierając ją w kryteriach dopuszczenia do konkursu, co jednak powinno mieć miejsce dopiero na etapie przeprowadzania samego konkursu. Tym samym kompetencje językowe stały się ważniejsze niż kompetencje zawodowe.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 18 TFUE i art. 24 akapit czwarty TFUE, art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 2 rozporządzenia nr 1/58 oraz art. 1d ust. 1 i 6 regulaminu pracowniczego urzędników
 - W tym zakresie strona skarżąca podnosi, że nakładając na kandydatów wymóg przesyłania zgłoszeń w języku angielskim, francuskim lub niemieckim, zaś na EPSO wymóg przesyłania kandydatom informacji o przebiegu konkursu w jednym z tych języków, Komisja naruszyła prawo obywateli UE do komunikowania się z instytucjami w ich własnym języku, a także wprowadziła dyskryminację wszystkich osób, które nie posługują się biegle jednym z tych trzech języków.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia art. 1 i 6 rozporządzenia nr 1/58, art. 1d ust. 1 i 6 oraz art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego urzędników, art. 1 ust. 1 lit. f) załącznika III do regulaminu pracowniczego urzędników i art. 296 akapit drugi TFUE (brak uzasadnienia), jak również naruszenia zasady proporcjonalności i przeinaczenia faktów
 - Strona skarżąca zwraca w tym względzie uwagę, że Komisja uzasadniła ograniczenie wyboru języków do trzech potrzebą zapewnienia, aby nowi pracownicy od początku byli w stanie porozumiewać się wewnątrz instytucji. Według strony skarżącej takie uzasadnienie jest rezultatem przeinaczenia faktów, gdyż trzy wskazane języki nie są tymi, które są najczęściej używane do wymiany informacji między różnymi grupami językowymi w ramach instytucji; ograniczenie to stanowi także nieproporcjonalne ograniczenie prawa podstawowego do niedyskryminacji ze względu na język, gdyż istnieją mniej dotkliwe środki zapewnienia szybszej komunikacji wewnątrz instytucji.

Skarga wniesiona w dniu 21 stycznia 2015 r. – International Management Group/Komisja

(Sprawa T-29/15)

(2015/C 081/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: International Management Group (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: M. Burgstaller i C. Farrell, Solicitors, oraz E. Wright, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zmienionego załącznika do decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej z dnia 7 listopada 2013 r. w sprawie rocznego programu działań na rok 2013 na rzecz Mjanmy/Birmy finansowanego z budżetu ogólnego Unii Europejskiej, przyjętego w dniu 16 grudnia 2014 r. oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Komisja nie wykazała, że skarżąca nie zastosowała się do wymogów przewidzianych w art. 53d ust. 1 rozporządzenia finansowego ⁽¹⁾ oraz art. 60 ust. 2 rozporządzenia finansowego z 2012 r. ⁽²⁾.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym skarżąca nie zmieniła zasad stosowanych przez nią w rachunkowości, audycie, wewnętrznej kontroli i systemie zamówień publicznych, które uzasadniałyby decyzję Komisji Europejskiej, że nie można nadal powierzyć skarżącej zadań w zakresie wykonania budżetu.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym Komisja nie wypełniła ciężącego na niej obowiązku zachowania zasad dobrej administracji oraz należytego zarządzania finansami.
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym Komisja naruszyła ciężące na niej obowiązki związane z zasadą przejrzystości.
5. Zarzut piąty, zgodnie z którym Komisja nie wskazała skarżącej środków prawnych.
6. Zarzut szósty, zgodnie z którym Komisja naruszyła ciężący na niej obowiązek uzasadnienia.
7. Zarzut siódmy, zgodnie z którym przyjęcie zaskarżonego środka narusza prawo skarżącej do ochrony uzasadnionych oczekiwań.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002, L 248, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012, L 298, s. 1).

Postanowienie Sądu z dnia 12 stycznia 2015 r. – Luksemburg/Komisja

(Sprawa T-258/14) ⁽¹⁾

(2015/C 081/37)

Język postępowania: francuski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.
